Td 010_03

Χιονίζει βρέ-
χιονίζει βρέχει στα-να ι βουνά και οι θάλασσες βαρκίζουν
πολλά κα- καρά-να-βια στο γιαλό
πολλά καρά- πολλά καράβια στο-νο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καρά-να-βι χιώτικο
ένα καρά- ένα καράβι χιώ-νο-τικο μέσα στη μέση δέρνει.
Δε σε φοβάμαι βρε βοριά
δε σε φοβά- δε σε φοβάμαι βρε-νε βοριά και σένα ντελή νότο
έχω πα- πανιά μεταξωτά
έχω πανιά έχω πα- πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδιρένια
έχω και και το ναυτόπουλο που ενώνει[1] τον αέρα[2]
όταν θέλει να ανέβει γελώντας τραγουδώντας
κι όταν θέλει να κατέβει κλαίει κι αναστενάζει
είδα τον ήλιο πόστραψε και το φεγγάρι ’χάθη.
γι’ αυτό κι εγώ τώρα κλαίγω.

Χιονίζει βρέχει στα βουνά και οι θάλασσες βαρκίζουν
πολλά καράβια στο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καράβι χιώτικο μέσα στη μέση δέρνει.
Δε δε σε φοβάμαι βρε βοριά και σένα ντελή νότο
έχω πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδιρένια
έχω και και το ναυτόπουλο που ενώνει τον αέρα
όταν θέλει να ανέβει γελώντας τραγουδώντας
κι όταν θέλει να κατέβει κλαίει κι αναστενάζει
είδα τον ήλιο πόστραψε και το φεγγάρι ’χάθη.
γι’ αυτό κι εγώ τώρα κλαίγω.

[1] Ενώνει<νιώνει< νιώθει
[2] Από τον στίχο αυτό και κάτω, το τραγούδι δεν είναι ηχογραφημένο.